

KINTA KOLUMNA

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Sensualment vostre lectores i lectors

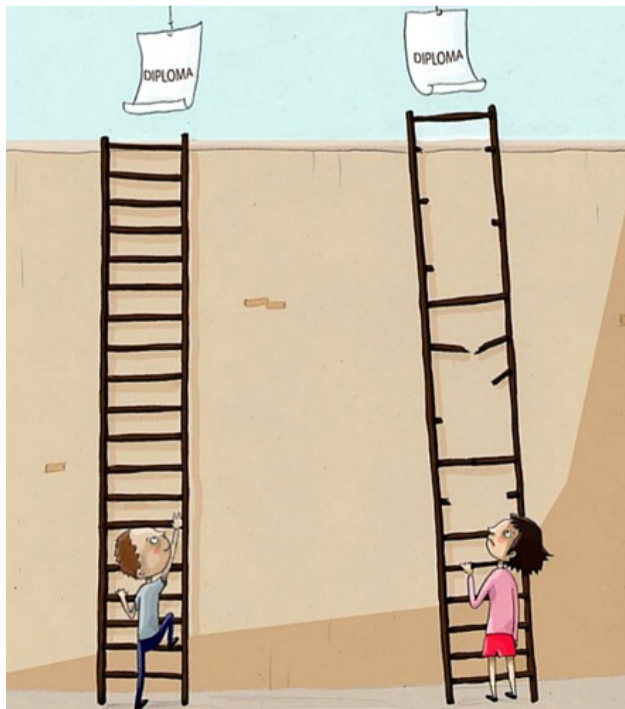
"Encara ets una dona!", "Sigues un home!" El 585, al Concili de Macon es va preguntar: "La dona és un home?" Avui, en nom de la teoria de gènere, s'argumenta que "la virilitat no és més natural que la feminitat". Decididament, mai ha estat fàcil ni agradable per a dones o homes complir amb les normes.

Actualment, les dones són molt més lliures que la imatge collportada pels integristes pixamolls que les voldrien tancar a casa? En tot cas són nombroses les que tenen un paper de primer pla a governs, com també les que amb mà de ferro dirigeixen empreses, comerços, escoles i mil altres llocs de responsabilitat social.

Algunes, ben lluny de ser submises, han passat a la història pel seu ardor i violència. La personalitat d'Elionor d'Aquitània seria avui vista com una abanderada de les feministes. El 1146, acompanyada d'una cohort de dones muntades a cavall "a la manera dels homes" i equipades amb llances i armadures, va emprendre una croada amb el seu marit Enric, i en el camí va sembrar uns quants amants a Terra Santa, entre ells un senyor àrab i el seu oncle Raimon.

Seria un error pensar que les dones són pobres éssers fràgils i rucs, eternes víctimes de la gent masculina. Els homes ruquegen sempre. Al segle XII, si els homes per cortesia ruquejaven de bon grat amb el gran amor idealitzat per evitar enfrontar-se a la realitat, les dones també es convertien en trobadores però per expressar els seus desitjos, i sense massa falsa modèstia parlar francament.

"Bell amic, amb tota la meva ànima
t'estimava, m'has agradat;
Ara sé de la meva bogeria,

- I com diu el poeta, "La dona est el futur de l'home!"
- La nostra Brigitte!

WOMEN'S DAY

perquè t'he vist poc des de llavors".
Castelloza, dama d'Auvergna.

Amb tot la subjugació de les dones es va arrelant en el període problemàtic que vivim posterior a l'epidèmia de COVID quan els tambors de guerra maten indiscriminadament i els imperis russos, xinès i americà ens volen veure agenollats a totes i tots. En aquestes circumstàncies la dona, culpable de la poma temptadora esdevé portadora de malefícis i corrupció. Una diablessa a desarmar fent-la reina de casa del seu home/amo i carregada de fills.

Amb aquests postulats, els teòlegs de l'extrema dreta ens volen fer creure que són inferiors, però per sort les lletraferides feministes repliquen com cal i inclús defensen que la dona és superior a l'home perquè és un model millorat. Sota el terme "sexe feble", les dones sempre han obeït a moltes regles (els homes també, per cert, sota el terme "sexe més fort"). En primer lloc, els cànons de bellesa. Al segle XII, devia tenir una cintura prima, cames llargues i pits petits. Durant el Renaixement, estava pensat per ser voluminós... Actualment, l'imperi de les modes continua modelant els seus cossos en una batalla desigual contra els menjars precuinats en fàbrica portadors d'obesitat.

També hi ha altres combats, però són molt més salvatges i de sobrevivència: Afganistan, Síria, Iran encapçalen la llarga llista. La lluita, aquí o allà és la mateixa, ja que si es perd en un lloc la pèrdua s'enquista i ens amputa a totes i tots.